

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 192/07-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti N., a. s., P., zastúpenej advokátom JUDr. J. Č., Advokátska kancelária, K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 41/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti N., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. mája 2007 doručená sťažnosť spoločnosti N., a. s., P. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 41/2006.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom podaným okresnému súdu 22. decembra 2005 sa sťažovateľka domáhala vydania platobného rozkazu na zaplatenie 15 929 Sk s prísl. z dôvodu neuhradenia vystavených faktúr proti R. K., K. (ďalej len „odporca“). Na základe tohto návrhu okresný súd 12. januára 2006 vydal platobný rozkaz sp. zn. 27 Rob 410/2005, ktorý bol uznesením z 15. mája 2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť 23. júna 2006, zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcovi. Následne okresný súd v tejto veci konal pod sp. zn. 32 Cb 41/2006. Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd koná o jej veci so zbytočnými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a odd'ahuje sa právoplatné skončenie sporu.

Právny zástupca sťažovateľky v sťažnosti okrem iného uviedol: „Dňa 12. 01. 2006 bol vo veci vydaný platobný rozkaz, ktorý bol uznesením zo dňa 15. 05. 2006 zrušený z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk. Od uvedeného dátumu nebol v predmetnom spore urobený žiadny úkon. V súčasnosti je vec vedená pod sp. zn. 32Cb/41/2006. (...)

Napriek tomu, že od podania návrhu uplynulo 18 mesiacov, vec doteraz nebola právoplatne skončená, preto žiadam o zjednanie nápravy. Môj mandant na súde niekoľkokrát poukazoval na priet'ahy v konaní a požadoval rýchlejšie rozhodnutie vo veci. Naposledy poukázal môj mandant na priet'ahy v konaní sťažnosťou zo dňa 27. 03. 2007 podanou na Okresný súd Košice I a požadoval vo veci zjednanie nápravy.

Predseda Okresného súdu Košice I (...) reagoval na podanú sťažnosť listom zo dňa 26. 04. 2007, v ktorom sa vyjadril k doterajšiemu priebehu konania vo veci a na záver dospel k záveru, že podaná sťažnosť je dôvodná. (...)

Spor sa natahuje, pričom nečinnosťou súdu dochádza k porušovaniu základného práva môjho mandanta na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.“

Sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd po prijatí jej sťažnosti na ďalšie konanie rozhodol týmto nálezom:

1. základné právo sťažovateľa N., a. s., so sídlom: (...) P., (...) na prerokovanie a rozhodnutie veci bez zbytočných priet'ahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod spisovou značkou 32Cb/41/2006 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Košice I sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod spisovou značkou 32Cb/41/2006 konal bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi N., a. s. priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 20.000,- Sk (...), ktoré je mu Okresný súd Košice I povinný vyplatiť do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice I je povinný uhradiť N., a. s. trovy právneho zastúpenia vo výške 6.296,- Sk (...) na účet advokáta JUDr. J. Č., advokáta, K. do dvoch mesiacov odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05).

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 32 Cb 41/2006.

Ústavný súd z predloženého na vec sa vzťahujúceho spisu všeobecného súdu zistil, že sťažovateľkou navrhovaný platobný rozkaz bol vydaný v priebehu 21 dní od doručenia návrhu. Okresný súd doručoval platobný rozkaz odporcovi, ktorý si však tento v odbernej lehote nevyzdvihol (okresnému súdu bola zásielka vrátená 8. februára 2006). Jeho opakované doručenie odporcovi, napriek súčinnosti Mestskej polície K., taktiež nebolo úspešné, čo malo za následok zrušenie platobného rozkazu uznesením z 15. mája 2006 (právoplatné 23. júna 2006). Po prevedení spisu do registra Cb (21. augusta 2006) okresný súd opakovane neúspešne doručoval odporcovi návrh na začatie konania a výzvu na vyjadrenie sa k tomuto návrhu (2. novembra 2006 a 12. marca 2007), a to aj prostredníctvom Obvodného oddelenia Policajného zboru K. (8. február 2007). K dĺžke trvania konania teda prispela nemožnosť doručenia relevantných zásielok odporcovi, ktorý ich na adrese trvalého bydliska nepreberal (odporca na udanej adrese nebýva od roku 2005). Odporca inú adresu, na ktorej by sa mohol zdržiavať, resp. preberať zásielky, okresnému

súdu nenahlásil a napriek lustrácii na Obvodnom oddelení Policajného zboru K. a Mestskom úrade K. - miestna časť Ľ. sa miesto jeho trvalého pobytu nepodarilo zistiť.

Túto okolnosť nemožno prirátat' na ťarchu okresného súdu, pretože tento využil jemu dostupné zákonné prostriedky a požiadal príslušné orgány o súčinnosť pri doručovaní zásielok odporcovi. Z prehľadu procesných úkonov teda vyplynulo, že okresný súd reagoval na vzniknutú procesnú situáciu v primeraných časových intervaloch. K rozhodnutiu vo veci samej došlo na pojednávaní konanom 5. júna 2007 vyhlásením rozsudku, proti ktorému sa účastníci konania vzdali práva podať odvolanie.

Podľa názoru ústavného súdu, berúc do úvahy celkovú doterajšiu dĺžku konania, ako aj úkony, ktoré urobil okresný súd, sa postup okresného súdu nevyznačuje takými obdobiami nečinnosti alebo neefektívnej činnosti, ktoré by po posúdení všetkých okolností prípadu umožňovali po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie základného práva sťažovateľky zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, preto ústavný súd sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia a úhrady trov konania sú podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľky (§ 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa tou časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľka domáhala ich priznania, nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2007